

keligheden, eller fungerer det ikke sådan i virkeligheden? Det er et udvalgsarbejde, som mange af ordførerne har sagt, jo ganske glimrende til at illustrere.

Men jeg forstår ikke specielt regeringspartierne og Dansk Folkepartis meget håndfaste afvisning allerede på nuværende tidspunkt, altså at der ikke eksisterer noget som helst problem i det her. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Hvis et menneske har lyst til at have en samlet hjælp – det kan godt være at andre ikke har og derfor ønsker at bevare de nuværende bestemmelser – og har brug for, at samme person er den, der varetager de hjemlige opgaver, dem, man kunne kalde hjemmehjælpsopgaverne, men også de andre, der inkluderer nogle af ledsageopgaverne, så spærrer det for det. Det har vi ikke lovmæssig mulighed for.

Der synes jeg, det er fantastisk her op til jul at være så forhærdet, at man end ikke synes, at det er en analyse værd, når vi får at vide ved at kigge ud ad vinduet ud på de virkelig handicappede, at de har det problem, og at de synes, det vil lette deres liv. Så forstår jeg ikke, hvordan man som ordfører, for den sags skyld som minister, allerede på nuværende tidspunkt, hvor analysen først starter i form af spørgsmål i udvalgene, har bidt sig fast i, at det under ingen omstændigheder kan tænkes, at der er nogen som helst systemfejl i det her, for systemet er udtænkt af kloge folk, der altid har ret. Det er dog en fantastisk og forhærdet tidselgemyttilgang til den her debat, synes jeg. Derfor forstod jeg ikke socialministerens meget, synes jeg, håndfaste afvisning, men det må så afprøves undervejs i udvalgsbehandlingen.

Jeg forstod heller ikke hr. Hans Andersens afvisning. Han sagde, at han ikke forstod problemet; det var i starten af ordførertalen. Det tror jeg skyldes manglende lyst til at følge statsministerens opfordring til at kigge ud ad vinduet. Jeg er sikker på, at hvis man lader sig inspirere af handicaporganisationerne i det her, så har de en anden opfattelse end hr. Hans Andersen. Derfor synes jeg måske, at hr. Hans Andersen kan blive meget klogere – det synes jeg så også er positivt – undervejs i det udvalgsarbejde, vi nu skal gå i gang med.

Derimod vil jeg kvittere for fru Karen Klints indlæg, der, synes jeg, var meget søgende – det synes jeg er helt fair – med hensyn til, at nu må vi undersøge nødvendigheden af afdækningen. Hun havde også ret, synes jeg, i det synspunkt, at man skal passe på ikke at komme til at øde-

lægge gode ordninger ved at samle. Det er jeg helt enig i.

Hun pegede rigtigt på, at det her selvfølgelig også har noget at gøre med den voldsomt stramme økonomi, som regeringen pålægger kommunerne. Selvfølgelig er det en del af det, også at vi får mange henvendelser lige nu, hvor regeringen jo fastholder kommunerne i et kvælertag.

Kl. 17.30

Fru Pia Kristensen lagde sig også i det her spørgsmål tæt op ad regeringen. Gad vidst, om det er så klogt, for jeg synes, at fru Pia Kristensen havde ret: Hvis alle var fleksible nok, så behøvedes jo ingen lov overhovedet. Så kunne vi bare nøjes med at skrive, at alle handicappede i Danmark skal behandles pænt, punktum. Men det, vi ved, og som også fremgik af fru Pia Kristensens tale, er, at sådan ser virkeligheden ikke ud. Det tror jeg også fru Pia Kristensen vil medgive ikke er Dansk Folkepartis oplevelse af virkeligheden.

Men Dansk Folkeparti er bare så indsmurt i Venstre og De Konservative, at man på forhånd nægter at gå ind i det her. Jeg synes, det er ærgerligt, at man bliver bundet på både hånd og mund ved at være et støtteparti, så man slet ikke må mene noget mere. For hvis fru Pia Kristensen har ret i det grundsynspunkt, at ikke alle får den hjælp, de har brug for, så er det vel en lovgivningsopgave at sikre, at det ændres, så det sker.

Derfor forstår jeg slet ikke, at Dansk Folkeparti overhovedet ikke vil overveje tanken om via lovgivning at sikre, at handicappede kan få den hjælp, som jeg forstod også fru Pia Kristensen synes de skal have.

Fru Pia Kristensen var meget sikker på, at det ikke var lovgivningen, men praksis, det var galt med. Jeg vil bare spørge: Hvad nu, hvis den handicappede, der modtager hjælp i hjemmet og har ledsageordning, gerne vil have det samlet hos én person? Mener fru Pia Kristensen, at der lovgivningsmæssigt er mulighed for det i den nuværende lovgivning?

Det samme kan siges til fru Charlotte Dyremose, som jeg synes også var meget fast i kødet på linje med de to andre regeringspartier, undskyld, det ene regeringsparti og Dansk Folkeparti, med hensyn til, at det her nu engang var, som det skulle være.

Jeg synes, det stod i modsætning til fru Margrethe Vestagers indlæg, som netop var præget af et helhedssyn, også en søgen efter, om det var nødvendigt med en lovændring, eller om det kunne klares med et cirkulære og andre ting.